

כמו "כולם"...

מעשייה עממית מספרת על היצר הרע, שבא להתלונן לפני ד' ואמר, כי אנשים דוחים אותו ומזלזלים בו בשל שמו השלילי: "יצר הרע", "שטן".

הקב"ה נענה לבקשתו, ושינה את שמו ל"סטרא אחרא" - "הצד האחר". אך גם עצה זו לא עזרה, ושוב בא היצר הרע להתלונן על היחס המזלזל שהוא זוכה לו מצד בני האדם. "אנא", כך ביקש היצר הרע, "שנה את שמי ל'כולם'".

בקשתו נענתה, ומאז נקרא היצר הרע בפי כל "כולם" - "כולם נוהגים כך..." "כולם לובשים כך..." - ואיש אינו מזלזל בו יותר...

(הרבנית שלומצי וייס תחי', מובא בחוברת למדריכות "עטרת", עמ' 110)

אייכה?

שאל הקב"ה את האדם: "אייכה?" - מדוע נגררת? היכן אישיותך העצמית? הרי נבראת יחידי כדי שתאמר "בשבילי נברא העולם".

לכל אדם שואל הקב"ה את אותה השאלה: אתה אוכל כמו כולם, ישן כמו כולם, רצונותיך ודחפייך הם כמו של כולם. אם כן, היכן אישיותך העצמית? אייכה?!

(דברי רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל ה"תניא")

לעצור את הסחף

בדורנו מצב הצניעות יורד מאוד. אחת הסיבות לכך היא השפעת החברה והסביבה בחוץ. כשהמצב בחוץ הוא בשפל המדרגה, בדיטא התחתונה ביותר, הדבר מקרין חיידקים רעילים גם אלינו. ההשפעה היא תת הכרתית, וחייבים להיות מודעים אליה ולהילחם בה.

אי אפשר לומר "זה המנהג עכשיו, כולן הולכות כך, כך מקובל כאן וזה המצב". ישנן אמות מידה ברורות שניתנו בסיני, ושום התנהגות של חברה שלאט לאט נשחקה אינה מצדיקה לחרוג מהן. אין ויתורים בנושא הזה. לא יהיה חיפוי, לא על ידי התנדבויות, ולא על ידי תפילת מעריב ארוכה, כיוון שכאן נמצא המוקד המרכזי.

יש כאן מצב שבוער כאש בתוכנו, וקבוצת נחשונות אמיתיות יכולות להציל את כלל ישראל! אכן כבר מתבצע תיקון על ידי אותן קבוצות שהחליטו לשנות את הגישה, התחייבויות אישיות של נשים שהחליטו: אנחנו נעצור את הסחף הזה! אשריהן של נשים שהחליטו החלטה - עד כאן! שיצחקו, שילגלו, אנחנו הולכות נגד הזרם!
(מתוך שיחתו של הרב מנחם שטיין שליט"א, בני ברק תשס"ח / והייתם לי סגולה, עמ' 3)

בני סגולה

מה רב הוא הכאב על השיבוש שנתפשט בקרב היראים לדבר ד', כאשר רבים וטובים רפו ידיהם מלעמוד כחומה בצורה מול גלי הים הזידונים של רעל ההפקרות, וכדי להינצל מחפשים איך להתיר את הרצועה עד קצה הגבול, אם ברדיפה אחר תאוות העולם הזה, אם בהנאות ובילויים, אם בתאוות האכילה ואם בלבוש, וחושבים שעל ידי כך יוכלו לעצור את הסחף ששוטט עלינו.

הנהגה זו, אף שבה מתוך כוונה טובה, גרמה לתוצאות נוראות. עלינו לצעוד בעקבות הרועים, רבותינו זיע"א, שכל עבודתם הייתה לבנות מסגרות של התבדלות מוחלטת מכל הסביבה הקלוקלת ושלא לשנות את הלבוש והלשון, וזו הדרך היחידה שלא יגררו אחר הרחוב.

אלא שמוטל עלינו לעשות זאת מתוך הרגשת רוממות של "אשרינו מה טוב חלקנו", שאנחנו בני סגולה - בני מלכים שהנהגתנו נכבדה ונאצלת, ולהסתכל על אנשי הרחוב במבט של חמלה ורחמים, שהם מתגוללים ברפש וטיט, ד' ירחם.

(רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל / קונטרס "דבר זה רבנו הגדול אמרו", עמ' 51)

עמידה איתנה

דמות מופת בעמנו הייתה אסתר המלכה, עליה נאמר בכל הזדמנות "לא ביקשה דבר", ואולם דווקא בשל כך היא נשאה חן בעיני כל רואיה.

אסתר חייתה בסביבה חילונית, חומרנית, מתהוללת ומנוכרת, אולם היא נותרה איתנה עם האמת הפנימית שלה, ולא ביקשה למשוך את תשומת ליבו של איש. אסתר חייתה את חייה בהתאם להכרתה, בהבינה שצריך להשתדל למצוא חן רק בעיני הקב"ה. סופו של דבר היה, שדווקא היא זכתה לשאת חן בעיני הכל.
(הרב משה רייס / בנין עדי עד, עמ' 89)

סיפורה חברתה של הנערה אלישבע משולמי הי"ד (מקרבתות הפיגוע בקו 2): היה עלינו לערוך "חזרות" לצורך תוכנית חברתית. במסגרת חלוקת התפקידים להצגה ביקשנו מאלישבע לפתוח את שורה הארוך והמרשים כדי לשמש בתפקיד של "נסיכה"...

אלישבע שמעה את התפקיד שהוטל עליה ולא אמרה דבר... אולם, כשאני, בת זוגה, יצאתי למספר דקות מן החדר ניצלה היא את ההזדמנות והלכה לדרכה, כשהיא משאירה עבורי פתק.

בפתק הביעה אלישבע את דעתה כי פתיחת השיער לפני כל בנות הכיתה כלל אינו הולם את דמותה של נסיכה וק"ו שאינו הולם את דמותה של בת-ישראל!... ועל-כן היא נחרצת בדעתה שלא לשתף פעולה בנושא, תוך שהיא מתנצלת על כך שהיא משבשת את התוכנית...

גם כשניסו לשכנע אותה לסגת מעט מעמדתה "הקשוחה", היא לא התרככה והייתה איתנה בדעתה זו.

מששאלנו את אלישבע, המוכרת לנו כאישיות עדינה ונוחה כל כך, מהיכן היא שואבת את האומץ הזה לעמוד כצור חלמיש כנגד דעת החברה הסוחפת, השיבה לנו בעוז רוח: "זה לא אומץ, אני לא ילדה אמיצה כל כך, זה פשוט לדעת מה מותר ומה אסור...!!"

תוכנית זו כבר לא יצאה אל הפועל... בזכותה!
(דם עבדיו)